

גנזי המלך

ארבע נספות

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת

323

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"אלה תולדת נח"

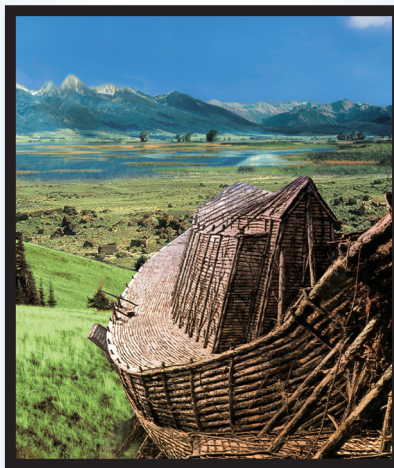
נח איש צדיק תמים היה בדרתיו"

הסרונו של נח

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

אילו היו מציעים לאדם דרכים רבות וביניהם דרך התורה, צריך היה לבחור בדרך התורה, כי אי אפשר לו לקיים את רצונו ולחיות את חייו בלעדי התורה. ואין לו לאדם אלא להתבונן בדרכי העולם ומיד יווכח כי אין לו אלא תורה, כי העולם עצמו הוא ספר מוסר גלוי ופתוח המלמד את האדם לבחור בדרך האמת. בהתבוננו בזה צריך היה האדם להגיע למסקנה הנכונה, על דרך שאמרו חז"ל: **'קיים אברהם אבינו כל התורה כולה'** (יומא כח:). וכיוצא בזה אמרו חז"ל ('זוהר' חלק ב קסא): **'אסתכל בה באורייתא וברא עלמא'** (שהקב"ה הסתכל בתורה וברא את העולם). נמצא, שהתורה מכילה בתוכה את תוכניתה של הבריאה המבוססת על יסודי התורה ולפיכך כשהתבונן אברהם בנעשה בעולם הבין מעצמו לקיים את התורה כולה.

צא וראה; עד היכן עשוי להגיע אדם ההולך בדרכי התורה ומאמץ לעצמו את הדרכתה בראותו כי היא חיו, הדבר מגיע

כחות נפשו הם בהתאם לתורה, כי אין כל סתירה בין התורה לחיי האדם. כי כל מה שברא הקב"ה בעולמו משלים זה את זה ומסייע זה לזה. ואפילו כחות הרע שבו מסוגלים לזה, שהרי יכול לעבוד את השי"ת בשני יצריו ביצר טוב וביצר הרע.

"את האלקים התהלך נח" (בראשית' ו). ואמרו חז"ל: **'שהיה הקב"ה סומכו שלא ישתקע במעשה דור המבול... אבל אברהם כתיב בו: "התהלך לפני"'** (בראשית' יז). ובאבות כתיב: **'האלקים אשר התהלכו אבתי לפניו'** (בראשית' מז). שהיו מרווחין לשכינה. והיו מקדימין והולכין לפניו, לעשות רצונו' (תנחומא' בראשית' ה).

ויש להבין; כלום לא הוצרך אברהם לס"ד? והלא בלעדיה אי אפשר כלל; לא בתחלה ולא בסוף? ועוד חילקו ואמרו (ילוש' בראשית' ו): **"צדיק" במעשיו "תמים" בדרכיו'** ויש להבין מה ההבדל בין צדיק לתמים? כמדומה לנו שזה מסייע לזה, הצדיק, בא לידי תמימות. והתמים, בא לידי צדקות.

אלא כך הוא הענין; האדם שהתורה היא חיו והיא המדריכה אותו בכל עניניו, הוא מסוגל לחיות כל ימי חייו ע"פ דרך התורה בלבד, בשמחה ובטוב לבב. גם רצונותיו ותשוקותיו הם ע"פ התורה וכל

המשך בעמ' 2 <<<

תמונות מהרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א בשבוע שעבר בעפולה

קבל עליו זקן ואשתו נתעברה בתאומים

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

בעולם דרך שכולה שלו ומיגיעתו באה לו. ובוזה נוכל להבין את ההבדל שבין נח לאברהם, מצינו כי חז"ל מצאו תביעה על נח, 'ויש דורשים לגנאי', 'מקטני אמנה היה' (רש"י 'בראשית' ו ז). וכדומה ואף לאחר שיצא מן התיבה נאמר: "נִקְחַל נֹחַ" ('בראשית' ט). ואמרו חז"ל: י"ג פעמים וי מצינו בנח ועוד אמרו: אברהם הציל את בני דורו 'נח לא הציל אלא את עצמו' ('דברים' רבה יא ג). נח עלה בידו להציל את עצמו בזה שהוא עצמו התעלה, אבל לא העלה עמו את בני דורו ודבר זה כשלעצמו הוא חסרון, כי מי שאינו יכול להציל אחרים, אין זאת, אלא, שבו עצמו יש חסרון. בדומה למה שאמר ר' חיים ז"ל: כל חסרון בהסברה, מוכיח על חסרון בהבנה.

נח התעלה על בני דורו. ואילו חז"ל תבעו ממנו שצריך היה למצוא אמצעים למען יקלטו גם אחרים לתיבה, לא התכוונו לומר שהוא צריך ללכת אליהם, אלא שצריך למשוך אותם והוא לא עשה כן, מה שאין כן אברהם, שנטע אשל והיה עוסק באכילה ובשתייה וסופו של דבר שקירב את הבריות לשמים עד שבירכו את ה' והפכו לגרים. (דברי בינה ומוסר). ■

'לשלמי הדעת תהיה להם ההערה במה שיתברר להם, כי רק השלמות היא הדבר הראוי שיחמד מהם ולא זולת זה ואין חסרון כחסרון השלמות'. צריך האדם תחילה למסור נפשו למען התורה ולהריק כל רצונותיו האישיים מקרבו ויפנה אל דרך התורה, כי אז יהא לימודו לשמה וכל רצונו יהא רצון ה' בלבד. ואז משיפענח את רזי נפשו יגלו לו רזי תורה ותתגלה לפניו הדרך אשר תורהו מה יעשה וימצא הכל בה.

ויתכן שזו כונת חז"ל באמרם: 'גדולה הכנסת אורחים יותר מהקבלת פני השכינה' ('שבת' כזו). שבחו של אברהם אבינו ע"ה היה בעיקר בשביל הכנסת אורחים, הגם שמעלות ומדרגות רמות היו לו עוד וגם היה נביא ה', אך אין בכך להוכיח על שלמותו, כי בו בזמן היה שם בן נח קיים ואף הוא היה נביא ואף יתכן שאברהם קיבל ממנו את דרכי הנבואה והוא עצמו לא היה שלם כרבו, אך מהו הדבר שמוכיח על שלמותו הנפלאה של אברהם? מידת הכנסת אורחים שיצר בעצמו, הוא יצר חיים של תורה בזה שהשתדל לקרוא בשם ה' והקים אוהל שהיה פתוח לארבע רוחות, הוא חידש

לידי כך שהתורה הופכת להיות תורתו שלו והיא נקראת על שמו, כמ"ש חז"ל; בתחילה נקראת על שמו של הקב"ה ולבסוף נקראת על שמו, שנאמר: "בְּתוֹכָהּ ה' קָפְצוּ וּבְתוֹכָהּ יִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה" ('תהילים' א), גילו לנו חז"ל כי המטרה והתכלית היא שהאדם יחוש בנפשו שזוהי תורתו! אלא שלימדוהו כיצד יגיע לידי הדרגה זו, לימדוהו שתחילה הוא צריך לעסוק בתורה ה' ורק לאחר מכן תהפך להיות תורתו.

כל עוד קשור האדם אל חיי ההבל ולדברי היצר לא יוכל להבין זאת, עליו להתפשט בתחילה מכל הרגלי הטבע לבל ימשכו אותו עוד לצדם ולמסור עצמו תחת השפעת התורה לעשות ככל אשר תורהו, כי בשעה שאדם מקושר לרצונותיו, עבד הוא למאוייו ויש עליו אדונים רבים. רצונות שונים רודפים אותו והוא נתון בסתירה מתמדת, אין לו איפוא לאדם אלא לשים תקותו בתורה ולאמץ לעצמו את הרצון האמיתי הוא רצון ה' ואז תקרא על שמו.

נמצא, כי עיקר עבודתו של האדם היא שיכיר כי התורה היא חייו ובלעדיה אין לו חיים וכמ"ש (ה'מסילת ישרים' פ"ד):

הרצאותיו הקרובות של הרב אמנון יצחק שלישי"א

תקוע אולם האמפי

ביום ראשון ב' חשוון 10/10/10

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב' 20:00 תחילת התוכנית 20:30

קרית אונו אולם המתנס בקריה האקדמאית צהל 104

ביום שלישי ד' חשוון 12/10/10

כניסה 10 שקל

השערים יפתחו ב' 20:00 תחילת התוכנית 20:30

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" ההרצאות מאובטחות

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET

מבצע מדהים בשופר!

10 ש"ח = דיסק mp3

2 ש"ח = דיסק שמיעה

30 ש"ח = ספר 'עולם התשובה'

10 ש"ח = 3 דיסקים לצפיה

ניתן להשיג ב'שופר' רח' מתתיהו 10, בני ברק 03-6777779-553

מידות

"אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הִיָּה בְּדַרְתָּיו"

מה יעשה אדם ולא יתגאה בצדקו?

אומר: "אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הִיָּה בְּדַרְתָּיו" דארז"ל: כל מי שיש לו גאווה, הרי זה בעל מום. כי אין לך מום גדול באדם כמו בעל גאווה. אך הנה אמת, אדם שרואה עצמו מלא וגדוש תורה ומצוות ומעש"ט. איך אפשר שלא יתגאה? אך העצה לאדם היא; שכל אחד יחשוב שהוא כבר בא לעוה"ז פעם אחת, או שתים ושלוש. ובכל ביאתו חטא הרבה. ונמצא חייב הרבה. וא"כ אפילו אם יש בידו חבילות של מצוות ותורה. מי יודע אם הוא פרע בזה שלישי חוב שעליו מזמן הקודם. צא ולמד מאיוב; שהיה צדיק גמור ולקה ביסורים קשים ומרים. בשביל גלגול הקודם; שהיה תרח עובד צלמים והחטיא את הרבים מאד. והנה כאשר יחשוב האדם כן, לא יוכל היצה"ר לפתותו להתגאות שרואה עצמו עתה

עשיר בתורה ומצוות. וז"ש: "אִישׁ צַדִּיק תָּמִים". אם ירצה להיות ה"צדיק תמים" מן המום של הגאווה, יחשוב תמיד כי כבר "הִיָּה בְּדַרְתָּיו" הם גלגוליו הקודמים. ואין ביאתו עתה היא פעם ראשונה. ומי יודע כמה חייב מצד דורות הקודמים, שהיה בעוה"ז! ועוד ראוי לו ג"כ להיות "צדיק תמים" ולא יכשל. והוא ע"י שלא יתן עיניו באינו שלו. וזה כלל גדול לשמירת הצדקות שלא תחסר מן האדם. והוא **מה שאמרו רז"ל** (תוספתא 'יומא' ב): **'מכאן אמר בן עזאי: 'משלך יתנו לך. ובשמך יקראוך. ובמקומך יושבוך. אין שכחה לפני המקום. ואין אדם נוגע במוכן להברו'.** ובאמת זה כלל לעבודת השי"ת. שיאמין האדם בכך. ולא יתן עיניו באינו שלו. וזו היא מידת הצדיקים גמורים. והנה אחר אותיות

דרושים) ■

אומר: "אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הִיָּה בְּדַרְתָּיו" דארז"ל: כל מי שיש לו גאווה, הרי זה בעל מום. כי אין לך מום גדול באדם כמו בעל גאווה. אך הנה אמת, אדם שרואה עצמו מלא וגדוש תורה ומצוות ומעש"ט. איך אפשר שלא יתגאה? אך העצה לאדם היא; שכל אחד יחשוב שהוא כבר בא לעוה"ז פעם אחת, או שתים ושלוש. ובכל ביאתו חטא הרבה. ונמצא חייב הרבה. וא"כ אפילו אם יש בידו חבילות של מצוות ותורה. מי יודע אם הוא פרע בזה שלישי חוב שעליו מזמן הקודם. צא ולמד מאיוב; שהיה צדיק גמור ולקה ביסורים קשים ומרים. בשביל גלגול הקודם; שהיה תרח עובד צלמים והחטיא את הרבים מאד. והנה כאשר יחשוב האדם כן, לא יוכל היצה"ר לפתותו להתגאות שרואה עצמו עתה

אומר: "אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הִיָּה בְּדַרְתָּיו" דארז"ל: כל מי שיש לו גאווה, הרי זה בעל מום. כי אין לך מום גדול באדם כמו בעל גאווה. אך הנה אמת, אדם שרואה עצמו מלא וגדוש תורה ומצוות ומעש"ט. איך אפשר שלא יתגאה? אך העצה לאדם היא; שכל אחד יחשוב שהוא כבר בא לעוה"ז פעם אחת, או שתים ושלוש. ובכל ביאתו חטא הרבה. ונמצא חייב הרבה. וא"כ אפילו אם יש בידו חבילות של מצוות ותורה. מי יודע אם הוא פרע בזה שלישי חוב שעליו מזמן הקודם. צא ולמד מאיוב; שהיה צדיק גמור ולקה ביסורים קשים ומרים. בשביל גלגול הקודם; שהיה תרח עובד צלמים והחטיא את הרבים מאד. והנה כאשר יחשוב האדם כן, לא יוכל היצה"ר לפתותו להתגאות שרואה עצמו עתה

שכחה

"רַק הַשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ"

מידת השכחה, מתי להשתמש בה ומתי להתגבר עליה?

במחשבתו חסד השם יתברך. וידבק בו דיבוק גדול. וכשהוא עושה צרכיו, ישכח מלבו כל דברי תורה ודברי קדושה ('ברכות' כד:), אך יחשוב בצרכי ביתו באותה שעה ויחשוב שהוא מלא צואה ובזה ישפיל לבו. כללו של דבר: לכל מצוה ומצוה, יעשה מה שלא ישכחנה, "פִּי נָרַ מְצֻנָּה נְתוּרָה אֹרֶר" (משלי ו כג). ('ארחות צדיקים' שער השכחה). ■

אז יהיה צדיק בעיניו ולא ישוב. אך יזכור פשעיו ויכתבם על ספר ויקראם, כדי שיזכור את כולם וישוב מכל אחד ויתודה עליהם. אך על מצוות שעשה, לא יחוש לזכור ולעולם ידמה בעיניו כאילו הוא ריק ממצוות ומלא עבירות ('נדה' ל:). וישכח חטאת חברו וימחל לו. וישכח מלבו שנאה וקנאה והרהורים רעים. ובעת התפילה ישכח מלבו כל דבר שבעולם, אך יעלה

'אדם שהינו שוכח, יעשה לו זכרונות. וצריך גדרים גדולים שלא ישכח את התורה, כדכתיב: "רַק הַשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ" ('דברים' ד ט). וצריך לזהר מאוד שלא ישכח המדות הטובות, אך ישתמש במדת השכחה לשכוח המצוות שעשה, כי אם יתן לב לזכור מצוותיו וטובותיו וישכח רעותיו ושעויותיו ותחבולותיו,

כל פרשת שוויקי וציון גולן עם כל ההוכחות והפסקים
באתר שופר: www.shofar.net

פרשת 'נח'

"לשחת כל בשר... כל אשר בארץ יגוע"

מנין שנשתייר עוג במבול?

"הנני מביא את המבול מים... לשחת כל בשר... כל אשר בארץ יגוע" (ו יז)

צריך להתבונן מה הוא פשר כפילות הלשון שנאמר בכתוב: "לשחת כל בשר... כל אשר בארץ יגוע"? ומובא בשם רבנו יהושע לייב דיסקין זצ"ל: שיש להבין כפילות זו בכלל המדה שנדרשת בה התורה והיא 'ריבוי אחר ריבוי' ש'אין ריבוי אחר ריבוי, אלא למעט' (בב"ק מה:). כמו כן כאן בא הריבוי הנוסף למעט וללמדנו על מה שאמרו חז"ל במסכת 'זבחים' (ק"ג), שעוג מלך הבשן נשתייר ממי המבול.

"נאפתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליה" (ו כא)

כתב הרב מבריסק מרן הגרי"ז הלוי זצ"ל, לבאר על פי מה שאמרו חז"ל במסכת 'זבחים' (קט"ז): שמאליהן באו כל החי אל התיבה וזהו מה שכתוב כאן: "נאפתה קח לך מכל מאכל" שהמאכל לא יבא בעצמו רק אתה בעצמך תקח ותאסוף. ואילו קודם לכן אצל הבהמות והחיות כתוב: "שנים מכל יבאו אליך להחיות", כלומר: שהם בעצמם יבואו אליך מאליהן. ומשום כך הוסיף בציווי אסיפת המאכל את התיבה "נאפתה", כלומר: שאת המאכל צריך הוא בעצמו לאסוף ולכנס, מה שלא היה נצרך לו בבעלי החיים.

"ככל אשר צנה אתו אלקים" (ו כב)

הנה, בכמה מקומות אצל משה רבנו כתוב בלשון: "כאשר צנה ה' אתו", או: "ככל אשר צנה ה' אתו" ('שמות' מ). ואילו כאן כתוב תחילה אותו ואח"כ נכתב שם אלקים. ובדומה לזה נאמר גם להלן (ד טז): "כאשר צנה אתו אלקים" וצריך להבין טעם השינוי בזה? וביאר בזה רבנו הנצי"ב מוואלאזין בספרו 'העמק דבר': לפי שבימי משה הגיע הזמן שתנתן תורה שבעל פה, שהיא נקראת בלשון ציווי, אלא שזכה משה רבנו ביחוד ונצטווה הוא על הדברים. משא"כ כאן לא הגיעה עדין השעה שיתפרש מהו

מאן דהו בתשובה. מכאן עלינו ללמוד ולהשכיל על גודל חיובנו להשיב לב בנים לאביהם שבשמים, אם היתה כל הפעולה הקשה הזו של העבודה מאה ועשרים שנה כדאית אולי ישוּבו בתשובה, על אחת כמה וכמה החיוב מוטל על כל אחד ואחד בדורנו, בשעה שידיהם של תינוקות שנשבו מושטות לעזרה ולבותיהם פתוחים להבין ואזניהם כרויות לשמוע דבר ד' ובמעט מאמץ יכול כל אחד מאתנו לקרב ולהציל כמה וכמה נפשות שישוּבו בתשובה שלמה בהשפעתו ובהדרכתו ובליווי האישי לאורך זמן. וכבר לימדנו חכמים ז"ל ש'כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא' ('סנהדרין' לז). ומסוגל להציל בזה דורות שלמים שיעבדו את ה' ביראה ובטהרה בזכות מעשיו וכי יוכל להפסיד זאת חלילה וחס!.

"עלה זית טרף בפינה" (ח יא)

פירש רש"י: 'מדרש אגדה לשון מזון... לומר אמרה היונה לנח: "יהיו מזונותי מרורין כזית בידו של הקב"ה ולא מתוקין כדבש בידי בשר ודם'. והדבר מבהיל את המתבונן, עדיף שיהיו המזונות מרורין כזית, היינו: שאינם בריוח ואינם במידה מספקת כראוי, אלא בצמצום ובדוחק עד שהם משולין למרור והעיקר שתהיה בידי הקב"ה. ולא שיהיו מתוקין כדבש היינו: בריוח ובמתיקות בצורה קבועה ומסודרת בידי בשר ודם. אנו מרוב גשמיותנו לא חושבים כך; אדם שאין לו פרנסה מסודרת וקבועה אצל מעביד נח וקל, רואה את עצמו כמסכן! איך שכל חדש הוא במתח ובחרדה, מה יהיה בסופו של החדש, מה יעשה עם חובותיו ועם המטלות שהציב לעצמו? ואין איש שם על לב, אמנם כן, אין פרנסתי מסודרת לי, אבל אני מוטל בידיו של הקב"ה, בידיו של אבינו שבשמים, בידיו של מלכנו מלך מלכי המלכים, לא השליכוני להתפרנס ע"י שלוחים בשר ודם, על כן אוסיף ליחל תמיד אליו יתברך; "נאני קרבת אלקים לי טוב" ('תהילים' עג).

"איש צדיק תמים הנה בדרתיו את האלקים התהלך נח" (ו ט)

שלמה המלך ע"ה אמר במשלי (כ ז): "מתהלך בתמו צדיק אשרי בניו אחריו". ביאר הגר"א מוילנא שיש בכתוב הזה שלש דרגות: "מתהלך", "בתמו", "צדיק" ואלו גם המעלות המוזכרות בכתוב שלפנינו לענין נח; שהיה "איש צדיק", "תמים", "את האלקים התהלך נח". ועל זה אמר הכתוב: "אשרי בניו אחריו", כלומר: מאשרין את בניו אחריו. לפי זה ניתן לבאר את הפסוק שלפנינו: "אלה תולדות נח" ומפרש הכתוב: "איש צדיק תמים" וכו', כלומר: שתולדותיו אלו בניו אחריו מאושרין, לפי שהיה "צדיק תמים" והתהלך את האלקים ופסוק זה הוא כהקדמה לשמות בניו האמורים בהמשך הפסוק, לומר: שאשרי בניו אחריו אחר שאלו הם מעלותיו של אביהם.

"עשה לך תבת עצי גפר" (ו יד)

פירש רש"י: 'הרבה ריוח והצלה לפניו ולמה הטריחו בבנין זה?! כדי שיראוהו אנשי דור המבול עוסק בה' ק"כ שנה ושואלין אותו: מה זאת לך? והוא אומר להם: "עתידי הקב"ה להביא מבול לעולם", אולי ישוּבו'. והדבר מפליא כל מתבונן ישר, הלא הארץ מלאה חמס וכבר השחית כל בשר את דרכו, עד שהגיעה אליהם בדין גזירת המבול להשחיתם להחריבם ולכלותם עד היסוד, אף על פי כן המשיך העולם להתנהג כטבעו של עולם בהשפעתו הברוכה של הבורא יתברך, עוד מאה ועשרים שנה!! למרות שבשנים הללו הם ממשיכים במעשיהם הנלוזים ומקלקלים את הבריאה כולה וכל כך למה?! אולי יתעוררו וישוּבו! כדאי כל הטורה הזה לנח הצדיק לעסוק בבנין התיבה מאה ועשרים שנה שהם חלק נכבד מאד מימי חייו, בשביל המטרה הקדושה והגדולה אולי ישוּבו בתשובה, כי לא יחפוץ הקל במוות הרשע "פי אם בשוב קשע מדרך נקמה" ('יחזקאל' לג). וכל זה כדאי למרות הסיכוי הקלוש שאכן לא אירע בסופו של דבר, אולי, אולי ואולי, בכל זאת, ישוּב

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

התורה: מדוע אצל הטהורים כתוב: "תקח לך" ואילו אצל הטמאים כתוב: "קבאו אליה"?

וכתב לבאר בזה רבנו הגר"ח קנייבסקי שליט"א בספרו 'טעמא דקרא', על פי המבואר ב'מדרש רבה' (לא יא): שהבעלי חיים הטהורים היו במדורו של נח. ואילו בעלי החיים הטמאים היו במדור אחר. ממילא הדבר מובן ומבואר היטב שבבעלי החיים הטהורים נאמר: "תקח לך", כלומר: אליך שיהיו במדור שלך. משא"כ אצל הטמאים "קבאו אליה" כלומר: אל התיבה שהיא מקומך, אבל לא לך ממש. ■

צנה אתו אלקים פן עשה". אבל בפרשה זו, שבה רמז לו על הקרבן יתחיל במדת רחמים: "ניאמר ה' לנח" וסיים במדת רחמים: "ניעש נח ככל אשר צנהו ה'". וכל זה להורות כי אין כונת הקרבן כי אם לשם המיוחד יתברך. הוא שדרשו רבותינו ז"ל: כל הקרבנות שבתורה לא נאמר בהם לא "ק-ל" ולא "אלקים" ולא "אלוק" אלא לשם המיוחד, שלא ליתן פתחון פה לבעל דין לחלוק'.

"מפל הנהמה הטהורה תקח לך" (זב)

הקשה הרמב"ן בפירושו על

למינהו? וכן הרבה מן הדברים שנתפרשו רק בתורה שבעל פה שניתנה במתן תורה. אלא לנח בלבד נתפרש הענין לצורך הידיעה מה לעשות, משום כך דייק הכתוב לכתוב "אתו" תחילה וזהו כלל ידוע בתלמוד, דהמכוון העיקרי, כתוב תחילה.

"מפל הנהמה הטהורה" (זא)

כתב רבנו בחיי: 'וצריך אתה לדעת כי בפרשה של מעלה שבה הודיע הקב"ה לנח שיביא מבול התחיל במדת הדין: "ניאמר אלקים לנח קח קל בשר" (שם) וסיים ג"כ במדת הדין: "ככל אשר

שו"ת חברותא

האם מותר ללמד תנ"ך לבן נח?

הספר (יד) שכותב ג"כ לפרש הכי; דר' אמי לא אסר אלא דוקא למסור לו דברי תורה עם טעמן ונמוקן וסודותיה ע"ש.

אבל לא משמע כן לפענ"ד מפשטות דברי הגמרא ב'סנהדרין' הנ"ל דנפ"ל האיסור מ"תורה צנה לנו משה מוכשה" והרי ה"תורה צנה לנו" נאמר על כל דברי התורה הן בגילוייהם והן בסודותיהם. וצריכים לומר שגם המהרש"א והבאר שבע' לא דברו כי אם בנוגע לאיסור המוטל על ישראל ללמדם, אבל האיסור המוטל על העכו"ם בעצמן מודים שפיר שישנו בכל גוונא וכמו שבאמת הדגישו בדבריהם לדבר רק בנוגע לאיסור הלימוד של הישראל עמהם.

ותא חזי דאפילו בגוי הבא להתגייר שמצינו במהרש"א ב'שבת' (לא), בח"א דס"ל בפשיטות דשרי בכה"ג ללמדו תורה, בכל זאת, בשו"ת רע"א (מא) לא רצה לעשות מעשה להתיר ללמדו לפני הגירות מקרא וסדר תפלה ע"ש.

ולפענ"ד יש להביא קצת סיוע לדברי פקפוקו של הגרע"א מדברי הרמב"ם בתשובותיו, ב'פאר הדור' (ג) שנשאל: אם מימרת 'רבן יוחנן: "עכו"ם העוסק בתורה חייב מיתה" ' אם זה הלכה והשיב בלשון: 'הלכה הוא בלא ספק ואם תהיה יד ישראל תקיפה עליהם, ימנע מתלמוד תורה עד שיתגייר' ומדמדגיש הרמב"ם לכתוב בלשון 'עד שיתגייר', משמע שאפילו במביע כבר גם את רצונו להתגייר ג"כ עוד לא מספיק ולא הותר עד שיתגייר ממש.

עוד נשאל שם הרמב"ם; אם צריך למנע כל בר ישראל אשר ילמד דבר מהמצוות

וה' מסר התורה בקבלה למשה לומר 'ליהושע ויהושע לזקנים' וכו' ולא הניח לכתוב תורה שבעל פה, כדי שלא יהפכו למינות כדאיתא בפרקי דר"א. א"כ; אותם האנשים החטאים בנפשותם ובגופם להפר עצת ה' אשר למדים עם האומות לפע"ד, גדול עונם מנשוא ולא יראו בנחמת ציון. ע"כ.

והנה מסוף דברי התוכחה של היש"ש שמביא ראייה ממה שה' מסר בקבלה למשה וכו' ולא הניח לכתוב תורה שבע"פ וכו', יש ללמוד שהאיסור הוא רק בלימוד תורה שבע"פ, אבל תורה שבכתב מותר ללמדם. ולא משמע כן ב'שלטי הגבורים' (פ"ק דע"ז) שכותב לחלק: דלא נאמר כל זה אלא בתורת משה ומצוותיה שנצטוו בהו ישראל, אבל נביאים וכתובים מותר ללמדו שרואה בהן נחמות האמורים לישראל ע"ש. ומשמע שמתיר רק בנביאים וכתובים, הא תורה אסור ללמדם, אפילו שבכתב.

אלא שכבר העיד לנו כזאת גם המהר"צ חיות על 'סוטה' (ל"ה:), דכבר חילקו הפוסקים בין תורה שבע"פ דאסור, אבל תורה שבכתב שרי ע"ש. וכן ס"ל בפשיטות להתיר לימוד תורה שבכתב בשו"ת 'משיב דבר' חיו"ד (עז) עיי"ש. אבל רואים אנהנו כמה שהחמיר והזהיר היש"ש בלימוד תורה שבע"פ.

אמנם, מצינו להמהרש"א בח"א ל'חגיגה' (שם) שרוצה לפרש הכונה של: 'אין מוסרין דברי תורה לעכו"ם', דרצה לומר טעם וסוד המצוות וכן ראיתי בספר 'באר שבע' בקובץ 'באר מים חיים' שבסוף

שאלה: האם מותר ללמד תנ"ך לבן נח?

תשובה [על פי שו"ת 'ציץ אליעזר' טז נה]: יש איסור שילמד הבן נח חוקי התורה, כדאיתא ב'סנהדרין' (נט), דעכו"ם שעוסק בתורה חייב מיתה, שנאמר: "תורה צנה לנו משה מוכשה" (דברים' לג). "לנו... מוכשה" ולא להם. ונפסק כן להלכה ברמב"ם ('מלכים' י ט). ומסיים: ש'אם עסק בתורה... מכין אותו ועונשין אותו ומודיעין אותו שהוא חייב מיתה על זה. אבל אינו נהרג'. ע"ש ברדב"ז ובכ"מ ולח"מ.

ואיסור מיוחד ישנו בזה גם על ישראל שלא ללמדם החקים והמשפטים כדאיתא ב'חגיגה' (יג): ד'אין מוסרין דברי תורה לעכו"ם', שנאמר: "לא עשה כן לכל גוי ומשפטים פל ידעום" (תהילים' קמז). וזהו אפילו בדאיכא כותי אחר שרוצה ללמדו, כי בליכא כותי אחר, עובר בלא"ה ישראל המלמדו משום: "לפני ענר" (ויקרא יט). כדמבארים התוס' שם בד"ה: 'אין מוסרין'.

ועיין עוד בזה ב'תוספות' ב"ק (לח). ד"ה: 'קראו' וביש"ש (ט) שכותב ללמוד מדבריהם דלא שרי ללמוד תורה לגוי, אף משום שלום מלכות וק"ו משום שכר הנאה. ומסיים בתוכחה מוסר וכותב: ואוי להם לאותם שנמצאו במדינת ספרד ולועז וארץ ישמעאל, הלומדים תורת ה' עם האומות בעבור הנאתן ותשלום שכרן, הן המילדים בנים לע"ז. כי אח"כ הם מהפכים למינות כאשר שמענו וראינו בעו"ה.

המשך בעמ' 6 <<<

הנלמדים משבע מצוות, או לא? והשיב ע"ז וז"ל: 'ויכול ללמד המצוות לנוצרים והשכר והעונש, כי יש כמה מהם שהזרו למוטב דהם אומרים ומוזים כי תורתנו זאת היא מן השמים היא הנתונה לנו על יד משה רבנו ע"ה והיא כתובה אצלם בשלמותה אך לפעמים יגלו פנים שאינם כהלכה וכמה מהם הם חוזרים למוטב ואין בזה מכשול לישראל' עכ"ל. והנה מלשון

השאלה משמע שהמדובר הוא רק בנוגע ללמד דבר מהמצוות הנלמדים משבע מצוות וכן מהדברים הנאמרים בהמשך דברי התשובה שכתוב בלשון: 'והיא כתובה אצלם בשלמותה' משמע שהמדובר רק בנוגע לתורה שבכתב והסברתה להם. ונהי שבנוגע ללימוד תנ"ך וקצת מצוות מעשיות וסידור תפלה יש מקום להקל עפ"י כל הנ"ל לגוי הבא להתגייר. ומה גם שיש

בכך חיזוק וקיום לאחרי הגירות שיקיים המצוות. וכן ממה שמצינו בתפא"י 'זבחים' (יד אות לו) שכותב לומר, שהוראת המעשה בלי טעם אינו מחשב לימוד עיי"ש. אבל בנוגע ללימוד חוקי ומשפטי התורה שיסודם בהבנת תורה שבע"פ, ברור הדבר שאיסור גמור הוא לגוי ללמוד אותם. ואיסור גמור הוא לישראל ללמד אותם להם. ■

דעת תורה

חודש הרחמים והסליחות תשס"ז

בס"ד

שמחה כהלכה

כאשר נפרץ לאחרונה שעושים שמחות ואירועים כמו 'שמחת בית השואבה' והקפות שניות ברחובה של עיר - דבר שגרם פעמים רבות לתערובת ומכשול גדול. וביותר חמור הדבר כאשר מביאים לשם זמרים או חזנים שונים וגורמים בכך גם להתקבצות של בחורים ובנות שסרו מן הדרך - דבר שמהווה סכנה רוחנית לבנינו ובנותינו - ואופן זה הוא כערבי שירה שנאסרו בכל צורה שהיא (גם בהפרדה מוחלטת).

על כן הננו לגלות דעתנו דעת תורה

- א. שאין לעשות בשום אופן שמחות ואירועים כמו 'שמחת בית השואבה', הקפות שניות וכדו' ברחובות או בגינות וכדו', מאחר והניסיון הוכיח שבמקום פתוח קשה למנוע תערובת ומכשול.
- ב. יש לערוך שמחת בית השואבה וכדו' אך ורק בבתי כנסיות (עם עזרת נשים נפרדת לגמרי), או בתוך אולמות נפרדים לגמרי לגברים ולנשים. גם בכניסה וברחבה מחוץ לביה"כ או האולם חובה למנוע ערבוביה ע"י מחיצות והפרדה מלאה (שלא יראו את הנשים).
- ג. יש להזמין רק תזמורת כשרה ללא זמרים או חזנים, שרוח חכמים אינה נוחה מהם (בפרט אלו המופיעים בפני נשים או בתערובת או בערבי שירה וכדו').

כבר הזהירו חז"ל (קדושין פא.) על הסכנה מעבירה שמצויה ביו"ט יותר מכל השנה, שע"כ פסקו הרמב"ם (הלי' יו"ט פ"ו הכ"א) והשו"ע (או"ח סי' תקכ"ט ד', ובמ"ב ס"ק כ"ב) שחובת ביי"ד להשגיח ברגלים שלא יתערבו אנשים ונשים שלא יבואו לידי עבירה, אלא יהיו קדושים. וכן בשאר ימות השנה חובת כל אחד לעמוד על המשמר שלא יהיו מכשולים, ח"ו. והנהירים לשמוח בקדושה כהלכה יזכו לראות בשמחתם ובגאולתם של ישראל.

באעה"ח

הנני מצטרף להנ"ל ג.א. מצטרף הוזכר בחז"ל. ע"ז באתי על החתום מצפה לישועה ג.א. מצטרף מחאתי

יוסף שלו' א.י.ל. שמואל הלוי ליפקוביץ מיכל יהודה נסים אלישיב שטינמן ואזנר קרליץ

הנני מצטרף לתיקון הגדול הנ"ל ושלא לעשות כזאת בשום אופן בעולם למען קדושת ישראל

חיים קניבסקי שמעון בעדני שמואל אויערבאך משה צדקה

שמחת אנשי הטומאה

ליפא שמעלצר הופיע במעורב בחברון
בחוה"מ סוכות תשע"א

חיים ישראל הופיע במעורב בחברון
בחוה"מ סוכות תשע"א

אודי דויד הופיע במעורב בחברון
בחוה"מ סוכות תשע"א

איציק דדיה הופיע בפסטיבל היין בראשון
לציון במעורב בחוה"מ סוכות תשע"א

ישי לפידות הופיע בפסטיבל היין בראשון
לציון במעורב בחוה"מ סוכות תשע"א

יקי אדמקר הינחה במעורב בחברון
בחוה"מ סוכות תשע"א

מידר טסה הופיע בפ"ת ברחובה של עיר
נגד פסק גדולי הדור

ציון גולן הופיע במושב אחיעזר
בהקפות שניות נגד פסק גדולי הדור

גד אלבו הופיע במעורב בבת-ים
בהקפות שניות סוכות תשע"א

מפאת הצניעות אין מפורסמות תמונות רבות ב'גנזי המלך' המראות את הזועה שהתרחשה ב'שמחות הטומאה' ע"י הזמרים שנפסלו ע"י גדולי ישראל, ברחובות הערים בסגנונות של גוים ובשירים שאין להם שום שייכות לשמחת התורה, אלא אך ורק לאגו המנופח של הזמרים הנ"ל. באתר 'שופר' ניתן לראות ולצפות באירועים נוספים מאלה ואת מזמיני האירועים האלה נגד פסק הלכה של הרבנים ברגל גסה.

פראי מיאמי הופיעו במעורב בברוקלין קולג' בחוה"מ סוכות תשע"א

שמחת בית השואבה באלעד בוטלה וציון גולן ואיציק אשל גורשו מהעיר בבושת פנים

חשיפה: הרה"ג דוד יוסף שליט"א בנו של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א חושף את האמת על שווקי המושחת

שיחת טלפון יוצאת דופן התקיימה בין הרב אמנון יצחק שליט"א לבין הרה"ג דוד יוסף שליט"א בערב חג הסוכות (22/ספט/10),

בה סיפר הרב על פגישתו הקשה עם יעקב שווקי

אלי ואמר לי אנחנו אוסרים עליך אנחנו לא מסכימים בשום אופן והם דברו ודברו כמו שדברו אל הקיר...

דברתי אתו במלים קשות מאוד וצעקתי עליו וגם ראש הכולל שלו הרב שלמה דיאמנט תלמיד חכם רב חשוב יהודי ירא שמים חרדי רציני וגם דודו הרב שמואל שווקי גאון בתורה פוסק הלכות ביחד שלשתנו ישבנו ודברנו אתו קשה מאד, תקיף מאוד! אני בעיקר דברתי והם הצטרפו לכל הדברים שאני אמרתי ...

ומי שהיה קצת בענינים זה הרב ספרנוביץ!

הרה"ג דוד: נגשתי עם הרב וייס. דברתי עם אבא שלי (מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א) בע"פ והוא הצדיק אותי והסכים לחתום על המכתב של הרב וייס. (באמצע העתק המכתב בחתימת מרן) אני אישית נסעתי דיברתי באריכות עם שווקי ביחד עם הרבנים שלו דברנו בשיא התקיפות וכמו שדברנו אל הקיר!

הכל יפול או יקום על מה ששווקי יעשה;

הרה"ג דוד מספר על הנקודה החמורה ביותר מה שאמר לו הרב הגאב"ד טוביה וייס שליט"א: הרב וייס אמר לי שכל החזנים (מתכוון לזמרים) הגדולים הסכימו, אבל כולם אמרו: "לא יתכן שאנחנו לא נופיע ושווקי יופיע". אז אם שווקי חותם הכל תלוי בזה, הכל יקום ויפול על מה ששווקי יעשה!! גם מרדכי בן דוד אמר את זה, גם אברהם פריד, וכל החזנים ובגלל שווקי הכל התפורר... ■

בשיחת טלפון יוצאת דופן בין הרב אמנון יצחק שליט"א לרה"ג דוד יוסף שליט"א בנו של מרן שליט"א סיפר הרב דוד על פגישה יהודית שנערכה בינו לבין הזמר יעקב שווקי לפגישה הצטרפו הדוד של שווקי הרה"ג החשוב שמואל שווקי וראש הכולל שלו הרה"ג דיאמנט את הדברים הקשים העולים מהשיחה תוכלו לקרוא להלן:

הרה"ג דוד יוסף: לפני שלוש שנים משהו כזה דברתי עם שווקי, יחד עם דודו הרב שמואל שווקי והרב דיאמנט ראש הכולל שלו שמה ב'דיל' שלשתנו דברנו על לבו התחננו אליו ממש והוא לא הסכים לשנות את דרכו

הטענה שלו היתה: "פרנסה" "פרנסה"

הרה"ג דוד יוסף: ישבתי עם הגאב"ד הרב טוביה וייס (גאב"ד הבד"ץ העדה החרדית) על כל הענין באריכות והגעתי איתו להבנות והסכמות והוא סיפר לי את כל מה ששווקי עשה וכל מה שאני נכנסתי לענין, ואחר כך הבטחתי לרב וייס שאני אדבר איתו בעצמי ונסעתי לשם (לחול"ל בשביל שווקי) עד שהסכים לבוא וישבנו ודיברנו איתו קשה מאוד גם הדוד שלו, הדוד שלו הוא תלמיד חכם גדול מאד וירא שמים הרב שמואל שווקי..

הרב דוד יוסף מרחיב על הפגישה שהיתה עם שווקי:

אני קבעתי אתו (שווקי) פגישה, הוא לא רצה לבוא. נגשתי אליו בכולל, הוא לומד כמה שעות לפעמים עם איזה אברך, בקשתי ממנו, הוא לא היה מוכן.